

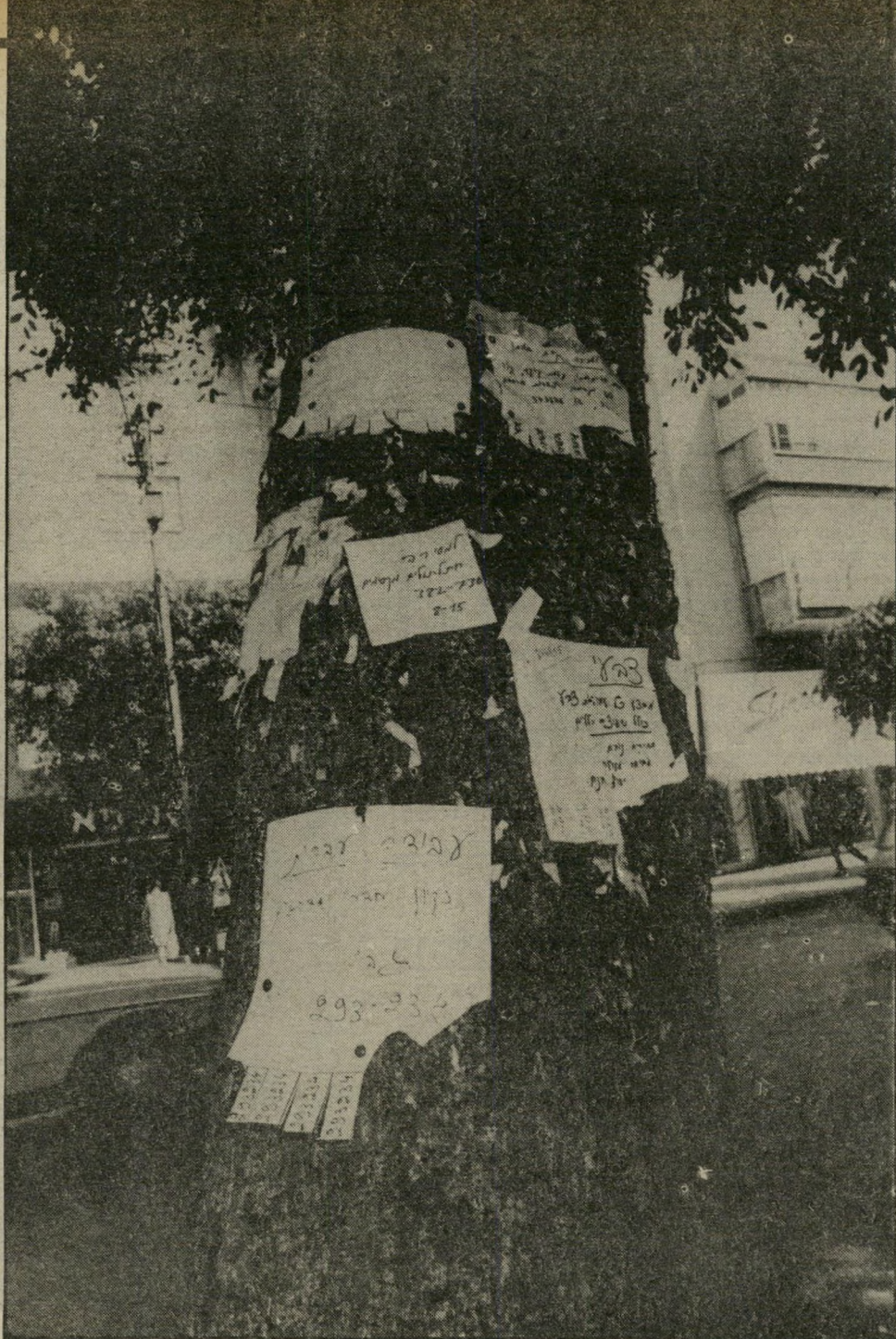
זוהי המצאה ישראלית מובהקת, שבה

מגיע לשיאו כושר-האיתור המהולל:

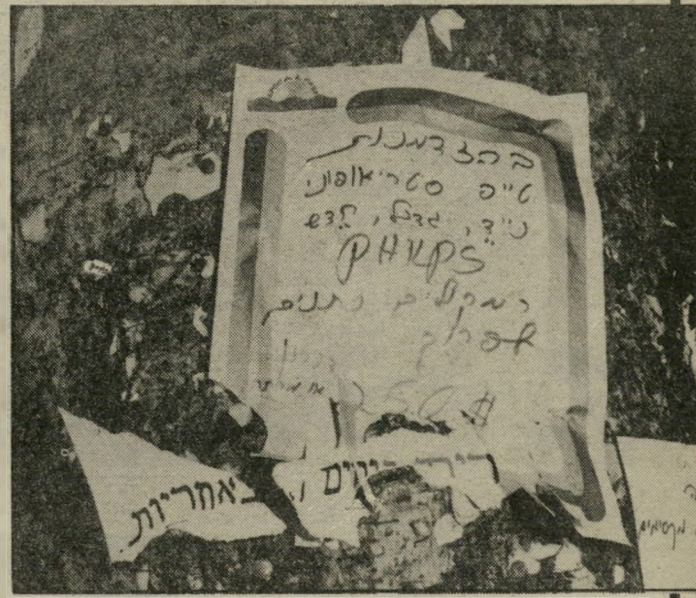
הפיכת עצים לעמודי-מודעות

ראש מדינת-דיונגוף החליט החדש להוציא תקנה שלציבור יהיה קשה מאוד לעמוד בה: עיריית תל-אביב החליטה לשלוח את פקחיה לצלם את כל העצים ברחוב דיונגוף ולהגיש תביעות נגד האזרחים העושים בעצים אלה שימוש מיוחד במינו. שכן אזרחי מדינת דיונגוף מצאו לעציהם שימוש המיוחד רק להם. אל כל גזע רענן, וגם אם הוא רענן פחות, צמודות שלל מודעות, מכל המינים והסוגים: דירות להשכרה, אורגן למכירה, מטפלת לתינוק, שיעורי אנגלית, חברים להמוסקסואל, ספקי-מנקה ספקי-פילגש לגבר מוזקו, שיעורי יוגה, ועוד ועוד. יש האומרים: תופעה ישראלית ידועה, המודגשת דווקא ברחוב דיונגוף

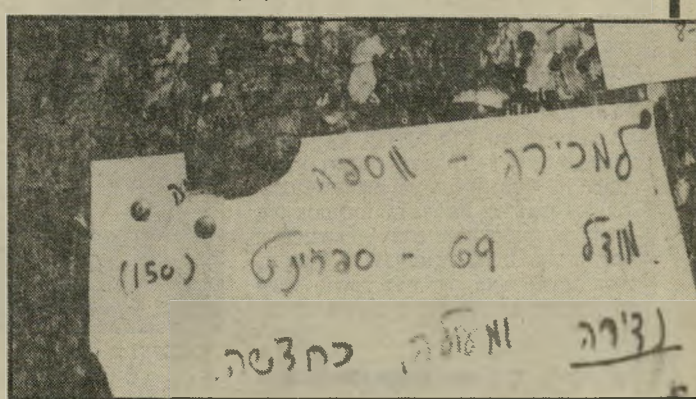
התל-אביבי, שהוא לבי-ליבה של המדינה הישראלית המצוי מבובו הוידעת על בילויים ובגדים ושאר הכלי-עולם, ואחר-כך ממציא שיטת-פירסום קמצ'נית, הגורמת, בסופו של דבר, לחיסכון קטנוני, בשווי של כרטיסי-קולנוע. ויש האומרים: שיגעון של עם: מאל-תר ומציא המצאות מקוריות! ספוג-טניו מלא חיים! כך או כך, שיטת הפירסום הידוק פועלת, משום-מה, רק בתל-אביב, כי רחוב דיונגוף, כך נתחם הרחוב לגבר לות ברורים, מוסכמים על הכל: נתקלת בעץ מלא בפיסות-נייר, משמע, במדינת דיונגוף אתה נמצא. גם למודעות עצמן כללים ברורים. כלל ראשון: לעולם לא נכתב תאריך בראש המודעה. מידת טריותה נקבעת

עץ-מודעות ליד "רוול" ברחוב דיונגוף גם תפוחים -

בהודמנות: טיפס פטריאופוני - שהיה אסור לקטוף -

למכירה: וססה בגן-העדן -

הודעות

טיול כפרי קוטפים פרחים. בסיוור דיוני גופי קוטפים-דחוסים מיספרי-טלפון, הישר מהעץ. זהו גן עדן מודרני, נאור יותר מן המקורי. כאן כל עץ הוא עץ-הדעת, וכולם מותרים לקטיפה, בשלים, ממי תינים לקונה בערגה. לדוגמה, שתי מודעות שנאסרו לפירסום אצל אדם וחווה, זוכות בפופולאריות עצומה בגן העדן הדיונגופי. "צעיר מעוניין בידיד חסר-נסיון, רוה, עד 25". "אמריקאי בעל דירה יפה מוכן לתת דרך וכל הנוחיות חינם לסטודנטית בת-קיבוץ, בחורה או אשה, תמורת אחזקת נקיון הדירה". כל מיספרי הטלפון בתחתית הד מודעות נתלשו. דיונגוף, 1985. רופקי החיים האמיתית של הרחוב, של המדינה. עדיין נשארו כמה מיספרים פנויים כמודעה הזו: "דרושים בחיפוט! נגן גיטרה ומתופף, אחרי שרות צבאי ובעלי הציור הדרוש".

על-פי ציבעה. צהוב רהוי, בסיגנון של תמונת-סבתא נוסטלגית, מרמז על תאריך פירסום עתיק. קרוב לוודאי שהטלוויזיה כבר נמכרה, האמא מצאה מטפלת לתינוק, הרידה הושכרה וה קשיש הנדיב מצא אשה ההולמת את צרכיו. הטריות מכולן הן המודעות הד לבנות, אלה שציבען לא השתנה עדיין בקרני-השמש ובפיח-המכונות. כלל שני: ניסוח קצר, פשוט ומוכן לכל, בתוספת כמה מילים מפתות, כמה: כל הקודם זוכה! בחיפוט! בהודמנות! במצב מעולה! כלל שלישי: בתחתית המודעה יש להוסיף את מיספר-הטלפון של המוכר, כשהוא רשום כמה פעמים, גזור בצידו ומוכן לתלישה.

"אנטי כל דבר!"

כך, ממש כמו בכפר, גם במדינת דיונגוף אפשר לטייל ולקטוף. כי

יוני, 22, גזרן פרוות מקריית-גת, הגיע לתל-אביב כשהוא נושא עמו חלום ילדות. יוני רוצה להקים להקת רוק מתקדם. לפני שלושה שבועות פירסמתי את המודעה בשביל הלהקה, הוא אומר. עוד לא מצאתי אף אחד, אבל אני בטוח שאמצא. אני מחפש אנשים שהם ממש בראש טוב, אנשים מיוחדים. כשאתה הולך לחפש את העתיד שלך על עץ, זה ברור שאתה בן-אדם מיוחד. יכולתי לפרסם את המודעה גם בעיתון, אבל אני אנטי כל דבר, או אני גם נגד עיתונים. עיתון זה דבר מכוער. מי קורא היום עיתונים? רק הוקנים. עץ זה דבר יפה, שיכול ליצור קשר מעניין בין אנשים. הנה, אני מצאתי דירה ררך מודעה על עץ ולא רק שזו דירה חמודה, אלא גם התיידות עם בעלת-הדירה". מיספר-הטלפון 290049 נוסע. קר רם לאירופה, אחרי-כך קצת הלאה. לא מקנה. מה, פיתאום, רק נוסע קצת